

VNITŘE 6

76

www.i-novojicinsko.cz – informační server
Pavel Lichnovský, novinář na volné noze

pevná : 556 760 005
de(mo)bil: 725 903 976
emil: pavellichnovsky@seznam.cz
datová schránka: tujkqpf

MOTTO: „SEJDEME SE NA HŘBITOVĚ.“

Magistrát města Ostravy

Prokešovo náměstí 8

729 30 Ostrava

1.7.2012

Žádost o informace podle zákona č.106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Dobrý den,

žádám tímto o poskytnutí následující informace:

K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku senátora Ing. Zdeňka Besty, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č.159/2006 Sb., o střetu zájmů, nevedl přesné, úplné a pravdivé informace? Podnět podalo v měsíci únor 2012 Oživení o.s.Praha.

Děkuji a jsem s pozdravem

Pavel Lichnovský v.r.

www.i-novojicinsko.cz – o životě v nás a kolem nás nejen na Novojičínku.

Magistrát města Ostravy
odbor vnitřních věcí

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/219105/12/Vnitř./Dro

Sp. zn.: S-SMO/219105/12/Vnitř./2

Pan

Pavel Lichnovský

Vyřizuje: Mgr. Pěnčíková

Telefon: +420 599 442 119

Fax: +420 599 443 022

E-mail: lpencikova@ostrava.cz

Datum: 2012-07-09

ROZHODNUTÍ

Statutární město Ostrava (dále jen „povinný subjekt“) na základě žádosti Pavla Lichnovského, nar. [REDAKCE], trvalý pobyt [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), ze dne 1. 7. 2012, o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo **takto**:

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žadatele o poskytnutí informace:

„K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku senátora Ing. Zdeňka Besty, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace?“

o d m í t á.

Odůvodnění

Povinný subjekt obdržel dne 1. 7. 2012 žádost žadatele o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jejímž prostřednictvím žadatel požadoval sdělit:

„K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku senátora Ing. Zdeňka Besty, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o střetu zájmů“), neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace?“

Výše uvedenou žádost doplnil žadatel sdělením, že podnět ve věci předmětného přestupku podalo v únoru roku 2012 Oživení o.s., se sídlem Lublaňská 18, Praha 2.

Povinný subjekt musí k dané věci v první řadě konstatovat, že žádost, jejímž obsahem byl dotaz na sdělení skutečností:

1. „K jakému závěru jste došli při řešení oznámení o podezření ze spáchání přestupku Ing. Zdeňka Besty, senátora, který se měl dopustit přestupku tím, že ve svém oznámení o činnostech ve smyslu ust. § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, neuvedl přesné, úplné a pravdivé informace?“

2. „Které další veřejné činitele Váš úřad z výše jmenovaného důvodu řešil a s jakým výsledkem?“

již žadatel u povinného subjektu podal, a to dne 5. 4. 2012, resp. dne 14.4.2012. Povinný subjekt vydal v předmětné záležitosti dne 17.4.2012 rozhodnutí č.j. SMO/118707/12/Vnitř./Dro, kterým žádost žadatele v celém rozsahu odmítl. Krajský úřad Moravskoslezského kraje jako nadřízený správní orgán pak na základě odvolání žadatele proti zmíněnému rozhodnutí povinného subjektu rozhodnutím ze dne 7. 5. 2012 č.j. MSK 55992/2012 odvolání žadatele zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Jak již bylo shora uvedeno, dne 1. 7. 2012 podal žadatel v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím další žádost, která je z obsahového hlediska objektivně totožná s bodem 1. již dříve žadatelem podané žádosti (viz výše). Byť tedy bylo rozhodnutí povinného subjektu, jímž byla i tato část předchozí žádosti žadatele odmítnuta, nadřízeným správním orgánem potvrzeno, podal žadatel v tomto rozsahu žádost opakovaně.

K popsání situací přistupuje aplikační praxe tím způsobem, že pokud byla předchozí žádost žadatele odmítnuta, nelze opakovanou žádost bez dalšího znovu odmítnout jen proto, že se jedná o již jednou odmítnutou žádost. Povinný subjekt musí prověřit, zda důvod pro odmítnutí žádosti i nadále trvá, a to s ohledem na ust. § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím, dle kterého všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

Povinný subjekt tedy na základě opakované žádosti žadatele znovu věcně prověřil možnost poskytnout žadateli informaci jím požadovaného rozsahu. Po tomto opětovném posouzení dané záležitosti však musí k obsahu v pořadí druhé žádosti (tj. k obsahu totožnému s obsahem bodu 1. prvně podané žádosti) jednoznačně sdělit, že důvody, pro které nelze žádosti vyhovět, se v průběhu doby nijak nezměnily a z povahy věci stále trvají. Znovu požadovanou informaci tedy nebylo možno žadateli nově poskytnout, a to opět s odkazem na smysl ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím.

Výše uvedený závěr odůvodňuje povinný subjekt shodným způsobem, na němž se zakládala jeho argumentace již v případě předchozího rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti. Ve vztahu k rozsahu nově podané žádosti musí být tedy zopakováno následující:

Podle ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, a osobní údaje poskytne povinný subjekt jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu (viz např. ust. § 11 až 16 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či ust. § 5 a ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Prostřednictvím shora citovaného ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož smyslem je provedení ústavně zaručeného práva na informace o činnosti veřejné správy, se tento zákon současně vypořádává s jiným právem garantovaným čl. 10 Listiny základních práv a svobod, a to s právem zaručujícím ochranu lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a jména (odst. 1), ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (odst. 2) a ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě (odst. 3). Pokud dojde ke střetu obou práv, tzn. (v širším smyslu) práva na ochranu osobnosti podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a práva na přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, je obecně nutné ve většině případů upřednostnit ochranu osobnosti – mimo jiné už proto, že právo na ochranu osobnosti náleží mezi základní lidská práva a svobody, zatímco právo na přístup k informacím mezi tzv. politická práva. Ve sporných případech se proto aplikační praxe poskytování informací přiklání na stranu ochrany osobnosti a soukromí fyzických osob, které jsou subjekty osobních údajů. Na zásadní aplikační přednost ochrany osobnosti a osobních údajů před právem na přístup k informacím poukazuje přitom např. i Úřad pro ochranu osobních údajů, který kromě jiného uvedl: „... Současná praxe příliš nerespektuje dikci zákona o svobodném přístupu k informacím a část veřejnosti tak stále vychází z mylného předpokladu rovnovážné úpravy principů práva na informace na jedné straně a principů ochrany soukromí na straně druhé Tento názor vychází

z hierarchie práv, neboť je zřejmé, že právo na informace jako právo politické může pouze v ojedinělých případech existence významného společenského zájmu dominovat a převážet právo osobnostní (právo na soukromí).“

Z praxe uplatňované při vyřizování žádostí o poskytnutí informací podaných ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím (viz komentář k tomuto zákonu či metodické doporučení Ministerstva vnitra k postupu povinných subjektů podle tohoto zákona), tedy vyplývá, že v případě, kdy žadatel žádá o informace vztahující se ke konkrétní fyzické osobě (např. žádost o informaci týkající se přestupku spáchaného určitou osobou), lze veškeré požadované informace považovat za „osobní údaje“, neboť se vztahují ke konkrétnímu subjektu. Obecně platí, že s ohledem na tuto skutečnost může dojít až k odmítnutí celé žádosti o informace, jelikož poskytnutím jakéhokoliv údaje (byť i takového, který by byl v případě obecné žádosti o poskytnutí informací, jež není výslovně vztahována ke konkrétnímu subjektu, poskytnutelný) by došlo k zásahu do ochrany „osobních údajů“. Obdobně by pak bylo třeba postupovat např. i v případě požadavku na vydání kopie správního rozhodnutí ve vztahu ke konkrétní fyzické osobě, zejména pokud by šlo o rozhodnutí ve věci, které se svou povahou bezprostředně dotýká osobnosti a soukromí fyzické osoby – i v takovém případě by neměly být údaje týkající se výlučně soukromí a osobnosti fyzické osoby, která je žadateli známa, poskytnuty, což by opět mohlo vést až k odmítnutí celé žádosti o informace.

K žádostem o informace o konkrétním správním řízení, jehož se účastní konkrétní fyzická osoba a které se dotýká či může dotýkat její osobnostní sféry (typicky žádost o informace o přestupkovém řízení vedeném proti určité konkrétní fyzické osobě pro podezření ze spáchání přestupku), je proto nutno přistupovat specificky. Vždy je nezbytné důsledně přihlížet k důvodům odmítnutí podané žádosti tak, jak je nastavuje zákon o svobodném přístupu k informacím, kdy za situace pravomocně ukončených správních řízení bude nejčastěji připadat do úvahy právě důvod pro odmítnutí žádosti stanovený v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. V popsanych případech je přitom zpravidla nutné žádost odmítnout v plném rozsahu, jelikož poskytnutím třeba i jen dílčí informace by mohlo dojít k porušení ochrany osobních údajů či osobnosti fyzické osoby, jíž se správní řízení týká.

Jak již bylo uvedeno, v tomto konkrétním případě požádal žadatel o poskytnutí informace, která se týká konkrétního vyřízení oznámení o přestupku dle zákona o střetu zájmů, jež bylo u odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy jako příslušného správního orgánu podáno na Ing. Zdeňka Bestu.

Je tedy zcela zřejmé, že se v uvedeném rozsahu podané žádosti o poskytnutí informace znovu jedná právě o informaci shora podrobně rozvedeného charakteru, tj. o informaci o výsledku projednání konkrétní přestupkové věci, jež se dotýkala konkrétní fyzické osoby. S odkazem na smysl úpravy obsažené v ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím však sdělení tohoto údaje není z výše uvedených důvodů přípustné. Poskytnutí údaje, jak konkrétně bylo postupováno v případě podezření ze spáchání daného přestupku ze strany Ing. Zdeňka Besty, by totiž bylo v rozporu se shora předestřeny závěry vztahujícími se (v širším smyslu) k „ochraně osobnosti a soukromí“ individuálně určeného subjektu podezřelého ze spáchání určitého protiprávního jednání.

V návaznosti na výše uvedené pak povinný subjekt pro úplnost opět dodává, že skutečnost, že předmětné oznámení o přestupku bylo učiněno na osobu v postavení veřejného funkcionáře ve smyslu zákona o střetu zájmů, nemění nic na faktu, že se z obecného hlediska jedná i v tomto případě o jednotlivě určenou soukromou fyzickou osobu. Bez ohledu na postavení Ing. Zdeňka Besty jako veřejného funkcionáře nelze tedy podle názoru povinného subjektu snižovat jeho právo na „ochranu osobnosti a soukromí“, jež se zásadně dostává každé fyzické osobě. V tomto případě přitom nebyl shledán žádný relevantně významný společenský zájem, který by měl upřednostnit právo na informace před „osobnostním právem“ jednotlivé osoby, oznámené u povinného subjektu v pozici podezřelého z přestupku.

Zcela v souladu s teorií i odbornou praxí zastávanou ohledně této právní problematiky proto dospěl povinný subjekt k opětovnému závěru, že informaci ve shora požadovaném rozsahu nelze žadateli oprávněně poskytnout, a to s odkazem na ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Za takové situace je nezbytným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Zákon o svobodném přístupu k informacím tedy v ust. § 15 odst. 1 ukládá, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno vždy, pokud povinný subjekt žádosti „nevyhoví“. V tomto případě byl objektivně shledán obligatorní zákonný důvod pro neposkytnutí požadované informace, tzn. pro nevyhovění žadatelově žádosti, a to s ohledem na aplikaci ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím (podrobně – viz výše).

Vzhledem ke všem skutečnostem, které byly výše vyloženy, tedy povinný subjekt závěrem shrnuje, že mu v dané věci opět nezbylo nic jiného, než žadatelově žádosti o poskytnutí informace nevyhovět a rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tzn. ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojitosti s ust. § 8a tohoto zákona předmětnou žádost odmítnout.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to podáním učiněným u povinného subjektu. Uvedená 15denní lhůta se počítá ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí.

Podle ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání musí mít náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

„otisk úředního razítka“

JUDr. Alena Býmová v.r.
vedoucí odboru vnitřních věcí

www.i-novojicinsko.cz – informační server

Pavel Lichnovský, novinář na volné noze

pevná : 556 760 005

de(mo)bil: 725 903 976

emil: pavellichnovsky@seznam.cz

datová schránka: tujkqpf

MOTTO: „SEJDEME SE NA HŘBITOVĚ.“

Magistrát města Ostravy

Prokešovo náměstí 8

729 30 Ostrava

V Rybím 9.7.2012

Věc: Odvolání proti odmítnutí podání informace - č.j.SMO/219105/12/Vnitř./Dro

Dobrý den, podávám tímto odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti u výše uvedeného jednacího čísla.

Stejně otázky jsem položil Městskému úřadu v Krnově, jen se týkala hejtmána a senátora Jaroslava Palase. Tento povinný subjekt mi informaci o způsobu vyřízení věci poskytl. Domnívám se tedy, jestliže jeden povinný subjekt informaci ve stejném případě poskytl a druhý ne, jedná se podle mého názoru o porušení rovnosti při vyřizování skutkově stejných případů. Cítuji z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje čj. MSK 55992/2012, kde správní orgán uvádí: „... povinnost všech správních orgánů, aby při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných rozdílů nevznikaly nedůvodné rozdíly“.

K námitce, že podávám svou žádost podruhé uvádím toto: protože Městský úřad v Krnově požadoval úhradu nákladů, proti kterému jsem podal stížnost ke Krajskému úřadu, čekal jsem, jak celá věc dopadne a protože Krajský úřad nařídil povinnému subjektu vydat informaci o výsledku šetření ve věci p. Palase, podávám svou žádost podruhé z výše uvedeného důvodu – nelze, aby dva povinné subjekty ve stejné věci postupovaly rozdílně.

Děkuji a jsem s pozdravem

Pavel Lichnovský v.r.

www.i-novojicinsko.cz – o životě v nás a kolem nás nejen na Novojičínku.

www.i-novojicinsko.cz – informační server
Pavel Lichnovský, novinář na volné noze

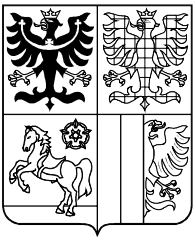
pevná : 556 760 005

de(mo)bil: 725 903 976

emil: pavellichnovsky@seznam.cz

datová schránka: tujkqpf

MOTTO: „SEJDEME SE NA HŘBITOVĚ.“

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor vnitra a krajský živnostenský úřad
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 96461/2012
Sp. zn.: VŽ/23090/2012/BeV
084.3 A5
Vyřizuje: Mgr. Vojtěch Bednařík
Odbor: Odbor vnitra a krajský živnostenský úřad
Telefon: 595 622 242
Fax: 595 622 168
E-mail: vojtech.bednarik@kr-moravskoslezsky.cz
Datum: 2012-07-18

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje (dále též „krajský úřad“) přezkoumal na základě odvolání Pavla Lichnovského, nar. dne 26. 3. 1974, bytem Rybí 227 (dále též „žadatel“), rozhodnutí odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 7. 2012 vedené pod čj. SMO/219105/12/Vnitř./Dro a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání **z a m í t á** a napadené rozhodnutí se **p o t v r z u j e**.

Odůvodnění

Krajský úřad Moravskoslezského kraje obdržel dne 17. 7. 2012 odvolání Pavla Lichnovského proti rozhodnutí odboru vnitřních věcí Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 7. 2012 vedené pod čj. SMO/219105/12/Vnitř./Dro (dále též „napadené rozhodnutí“).

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 9. 7. 2012 byla dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), s odkazem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, zamítnuta žádost Pavla Lichnovského, ve které žádal o poskytnutí informací ve věci přestupku Ing. Zdeňka Besty (přestupek podle § 9 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů – neuvedení přesných, úplných a pravdivých informací v oznámení o činnostech).

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel Pavel Lichnovský včasné a přípustné odvolání. Žadatel se domnívá, že je povinností správních orgánů rozhodovat ve skutkově obdobných případech stejným způsobem, tak aby byla zachována zásada legitimního očekávání. Ve svém odvolání tvrdí, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje vydal v předcházejícím případě, týkajícím se žádosti o informace k přestupku hejtmana a senátora Jaroslava Palase, rozhodnutí, kterým nařídil povinnému subjektu, Městskému úřadu v Krnově, poskytnout požadované informace.

Dle § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž

nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací správní orgán přezkoumal rozhodnutí a řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí v celém rozsahu z důvodu veřejného zájmu, který je vyjádřen zejména v zásadě zákonnosti uvedené v § 2 odst. 1 správního řádu, podle které správní orgány postupují v souladu se zákony a ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

Krajský úřad se ztotožňuje s názorem žadatele ohledně zásady legitimního očekávání a dál trvá na uplatňování materiální rovnosti účastníků ve správních řízeních. K tvrzení žadatele, že krajský úřad nařídil povinnému subjektu zveřejnit informace z přestupkového řízení, však musí konstatovat, že se nezakládá na pravdě. Ze spisové dokumentace vyplývá, že o stížnosti žadatele v obdobném případě, týkající se žádosti o informace k přestupku hejtmana a senátora Jaroslava Palase, sp.zn. VŽ/17542/2012/Ple, rozhodl krajský úřad tak, že se snižuje výše úhrady požadovaná Městským úřadem Krnov ve výši 114,- Kč za poskytnutí informace o vyřízení přestupku senátora Ing. Jaroslava Palase na částku 0,- Kč, tj. tak, že povinný subjekt nemá nárok na úhradu nákladů. Krajský úřad nenařídil tímto rozhodnutím požadovanou informaci žadateli sdělit a považuje námitku žadatele za bezdůvodnou.

Krajský úřad se po prostudování napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, s tímto ztotožnil a odkazuje na jeho odůvodnění, které mimo jiné vychází z metodiky Ministerstva vnitra týkající se poskytování informací ze správních (přestupkových) spisů a která je přístupná pod odkazem <http://www.mvcr.cz/odk2/>. Povinný subjekt správně konstatoval, že opakovanou žádost o stejnou informaci nelze odmítnout bez dalšího jen proto, že se jedná o již jednou odmítnutou žádost, a správně postupoval, když prověřil, zda důvod pro odmítnutí informace stále trvá.

S ohledem na skutečnost, že žadatel neuvedl ve svém odvolání žádné nové a průkazné skutečnosti, na základě kterých by mohlo být napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání, a v napadeném rozhodnutí nebyly zjištěny žádné nedostatky, krajský úřad napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání jako nedůvodné zamítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

„otisk úředního razítka“

Mgr. René Pleva
vedoucí oddělení správních činností

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
Pavel Lichnovský
2. Dotčené orgány:
3. Na vědomí:
Magistrát města Ostravy